

Tora at siga at maðurin ræður

— svensk háskúlafólk kannað støðuna hjá føroysku kvinnuni

— Tað vóru fleiri, eisini kvinnur, sum segdu, at í Føroyum eiga menninir at ráða yvir kvinnunum. Tað eru neyvan so nógv fólk í Svøríki, sum høvdu torað at sagt hetta. Her bæði meinar man og sigur tað, men í Svøríki kanska meinar man tað, men man tori neyvan at siga tað longur.

Hetta er eitt av úrslitunum, sum tey 6 fólkinir frá Nordens Folkhøgskola í Biskops Arnö við Stockholm eru komin til, nú tey í trýggjar vikur hava kannað støðuna hjá kvinnunum í tí føroyska samfelagnum.

Valdu Føroyar

Nordens Folkhøgskola varð stovnaður í 1958 og í løtuni eru har 40 næmingar, ikki einans úr Svøríki, men eisini úr hinum Norðurlondum og USA og Onglandi.

Undirvísingin verður lögð til rættis í samarbeiði millum lærarar og næmingar. Tey arbeiða við einum »projekti« kanska fyra dagar í vikuni og hava so

»vanligar« greinar, eitt nú enskt og rokning tann eina dagin. Skúlaárið er býtt í tvær hálvur, sum hvør er 16 vikur. Tá tey arbeiða við »projektunum« velja tey onkran spurning og viðgera hann gjølla. Talan kann vera um orkuspurningin, tíðindaflutning ella kvinnuspurningin.

Tey fólkinir, sum hava verið her, hava síðani í heyst arbeitt við kvinnuspurninginum og tá heysthálan var liðug, vildu tey gjarna halda fram við »projektinum« og kanna støðuna hjá kvinnunum í onkrum øðrum Norðurlandi. Tey valdu Føroyar, bæði tí landið er so lítið kent í Svøríki og tí skúlin ongantíð áður hevur sent fólk henda vegin. Tey komu 21. februar og hava búð í Signabø. Heim aftur fara tey við flogfarinum í morgin.

Lættari enn væntað

Tey byrjaðu í Havn, har tey tosaðu við fólk í al-

mennum størvum fyrri at fáa konkretar upplýsingar. Hetta var neyðugt, tí tað finnst so fá hagtøl um føroysk viðurskipti. Tey vildu fáa eina mynd av, hvussu føroyska samfelagið figgjarglaga er bygt upp og hvussu tað er broytt seinastu 20–25 árin. Tað undraði tey, hvussu lætt tað er at fáa samband við fólk í leiðandi størvum. Men tey vildu eisini vita, hvørjar hugsanir og kenslur einstaklingurin hevur. Hetta gjørdi tey á tann hátt, at tey fóru á arbeiðspláss og tosaðu við bæði arbeiðsfólk og arbeiðsgevarar. Tey vóru m.a. á Kósavirkinum, Tøtingarvirkinum, Tórshavnar skipasmíðju, Bacalao, Húsarhaldsskúlanum í Klaksvík og á Posthúsinum í Havn. Tey hava eisini havt samband við Kvinnufylkingina og Kvinnufelagið, bæði eldri og yngri stríðskvinnur.

Tey eru samd um, at tað hevur gingist væl hjá teimum og nógv er komið burtúr. Fólk hava verið vinarlig og gjarna viljað svarað spurningunum, hóast trupulleikar vóru

Ása Persson, Anna Karlén, Bibbi Moslet, Maria Johansson og Xenia Hildén (Micke Engvall er ikki við á myndini). Tey hava sjálv figgjað ferðina higgar fyrirtuttan 4000 sv. kr., sum tey finga í studding

við málinum viðhvørt. Hinvegin, tá tey spurdu persónligar spurningar, t.d. um kynslív og hjúnað, var trupult at fáa fólk til at svara. Tey halda, at svár hava lættari við at tosa um slik persónlig mál.

Noyðast at broyta støðu

Tá tey komu aftur á skúlan skulu tey arbeiða ein mánað afturat við at samskipa bond og myndir til eitt videoband uppá ein hálfan tíma/trý korter. Hetta verður eitt stórt arbeiði, tí tey hava spælt inn bond, sum tilsamans vara 15 tímar og tikið 600 myndir. Átlanin er so at senda bandið til aðrar fólkaháskúlar í Svøríki, kvinnufeløg og bókasøvn.

Spurd, um tey hava merkt nakran vilja hjá kvinnunum at fáa støðu sína í samfelagnum broytta, svara tey, at føroyskar kvinnur og menn verða noydd til at broyta støðu sína.

— Her er ikki bert talan um eitt kvinnumál, men um eitt sosialt samfelagsmál, sum rakar bæði kvinnur og menn. Allur heimurin broytist, so tað sigur seg sjálv, at Føroyar eisini mugu broytast. Og tað eru tekin um, at føroyingar vilja broyta støðuna.

Pensionistafelagið

Bingospæl verður á Parnassinum, Hotel Hafnia, hóskvöldið kl. 19.30.

Óli í Aarstovu

»Ja í dag, nei í morgin,« sjónleikur fyribils í trimum, men seinni helst í fleiri pørtum um roknskapin hjá býráðnum.

— * —

Æt handan søgan í útvarpinum leygarkvöldið »Til Atla Mohr« ella »Tilætlað morð«.

— * —

Nú er telefonin í Havnini vorðin heilt heilautomatisk. Tú sleppur undan at snara. Bert tú tekur hornið av, so sigur tað hallo í hinum endanum beinan vegin.

— * —

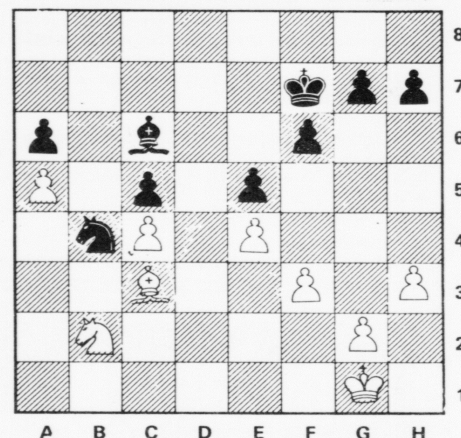
Almannastovan lýsir í Dimmalætting at páskirnar verða so tíðliga í mars. Nú eru vit í hálfum mars og eg havi ikki sæð so mikið sum ein »páskabrygg« enn.

hornið

Ongar reglur um meskaviðd, tá veitt er við glúpi. Myndin er úr Vági

BLAÐTALVIÐ

A B C D E F G H
Hvítur Svartur
Andrias Ziska Luitjen Apol

29.

e3—e4